

ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Έχουμε μπροστά μας την πιο αδύναμη κυβέρνηση όλης της μεταπολίτευσης και παρόλα αυτά δεν διστάζει να κατεβάσει ένα νομοσχέδιο που θίγει σκληρά όλες τις κατηγορίες εργαζομένων. Αξίζει να αναρωτηθεί κανείς πως η αυτή η κυβέρνηση των δομημένων ομολόγων, των πυρκαγιών του καλοκαιριού, της ακρίβειας της λιτότητας, της εξυπηρέτησης του κεφαλαίου σε κάθε επίπεδο, και της φιλοατλαντικής ευθυγράμμισης της εξωτερικής πολιτικής, επιβιώνει ακόμα. Την απάντηση θα τη δει κανείς αν κοιτάξει το ΠΑΣΟΚ που κάθε φορά που βγάζει τα στελέχη του «εκσυγχρονισμού» να μιλήσουν πέφτει και μία μονάδα στις δημοσκοπήσεις, θα τη δει αν ακούσει με προσοχή τι λέει ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ με τον «κυβερνητικό ιδεασμό» που τον διακατέχει και τις «θετικές» προτάσεις εντός του σκληρού πυρήνα των επιλογών ΕΕ - Σύμφωνα Σταθερότητας που κάνει, θα τον δει στις δηλώσεις του ΚΚΕ που, όταν για πρώτη φορά μετά από 15 χρόνια η ΓΕΝΟΠ κατέβασε τους διακόπτες, δίνοντας το σύνθημα για γενικευμένη απεργιακή αναταραχή, έσπευσε να δώσει επιχειρήματα στη κυβέρνηση για τα ρετιρέ καταγγέλλοντας τους εργαζόμενους της ΔΕΗ για συντεχνιασμό. Τέλος θα το δει κανείς στους συμβιβασμούς, τις υποχωρήσεις και την αποδοχή όλων των αντεργατικών τομών που κατέληξαν τον εργατικό συνδικαλισμό οι ιθύνοντες της ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ.

Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

Δεν είναι η πρώτη φορά. Το επιχείρησε και ο Σημίτης όταν προσπάθησε να στρέψει τη κοινωνία ενάντια στους αγρότες όταν έκλειναν τις εθνικές οδούς. Έτσι και τώρα η κυβέρνηση υπό την απειλή γενικευμένης απεργιακής αναταραχής και την σημασία που είχε μέσα σε αυτή η απεργία των εργαζομένων σε ΔΕΗ – ΙΜΑΝΙΑ – ΟΤΑ και αφού απέτυχε στο να στήσει απεργοσπαστικούς μηχανισμούς, κατέφυγε στην αναμόχλευση του κοινωνικού αυτοματισμού με τη βοήθεια των ΜΜΕ. Όμως τα πράγματα δεν είναι όπως παλιά. Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο απειλεί όλους τους ασφαλισμένους, πλήττει και προνομιούχες κατηγορίες εργαζομένων (πχ Μηχανικοί), η ευρύτερη οικονομική κατάσταση έχει φέρει στα όρια αντοχής όλη την εργαζόμενη κοινωνία, ενώ η ιδεολογική υπεροχή και οι προσδοκίες που επιτύγχανε το «εκσυγχρονιστικό δόγμα» σήμερα δεν υπάρχουν ούτε συγκρίνονται με τη δυνατότητα που έχει σήμερα η ΝΔ να πείθει. Αντιθέτως ακριβώς επειδή δεν πείθει, στρέφεται στον αυταρχισμό. **Για όλους τους παραπάνω λόγους η ελπίδα είναι ζωντανή και το διακύβευμα της απονομιμοποίησης της κυβέρνησης θα κριθεί στους δρόμους και στη δυναμική που θα λάβουν οι απεργίες και οι διαδηλώσεις το επόμενο διάστημα. Οι εργαζόμενοι έχουν μόνο να κερδίσουν. ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ !**

ΚΟΣΟΒΟ, ΜΑΚΕΔΩΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ (μέρος 1^ο)

Η εκτίμηση για τις πρόσφατες εξελίξεις στα βαλκάνια ξεκινάει από την ανάδειξη του καθοριστικού ρόλου που έχει ο ιμπεριαλιστικός παράγοντας (ΗΠΑ και ΕΕ). Διότι μπορεί η Γιουγκοσλαβική τραγωδία να έχει την βάση της στις ενδογενείς αντιθέσεις των αστικών τάξεων που αναφέρονταν στις διάφορες εθνότητες της Γιουγκοσλαβίας, που επεδίωκαν την δημιουργία ανεξάρτητων αστικών κρατών, ώστε να ενταχθούν με καλύτερους όρους στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα, όμως η σύγκρουση δε θα είχε πάρει αυτή την ένταση και τα χαρακτηριστικά, χωρίς την συναίνεση και τη νομιμοποίηση των ιμπεριαλιστικών κέντρων και την αίσθηση ότι η όξυνση της σύγκρουσης μπορεί να οδηγήσει στην ευκατρία ιμπεριαλιστική μεσολάβηση.

Από την ίδια οπτική να δούμε και το ζήτημα του Κοσσοβού. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός σταθερά επεμβαίνει στα εσωτερικά ανεξάρτητων κρατών για την αποσταθεροποίηση και την αναπαραγωγή των προβλημάτων ώστε να καθίσταται αναγκαία η στρατιωτική παρέμβαση. Έτσι, είναι πλέον φανερό ότι η διαχείριση των κρίσεων των μειονοτήτων και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι απλώς ιδεολογικά κατασκευάσματα προκειμένου να νομιμοποιούνται οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Δεν έχει να κάνει πραγματικά με την αυτοδιάθεση των λαών αλλά με τη δημιουργία πολιτικών μορφωμάτων τύπου Βοσνίας – Ερζεγοβίνης ή το σχέδιο Ανάν για την Κύπρο και την περίπτωση του Κοσσοβού, προτεκτοράτων που δεν είναι βιώσιμα χωρίς την διαρκή παρουσία των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.